

deres Forældre eller af den, hvem Tilsynet med Børnene paahviler i Forældrenes Sted.

Til § 8.

De i denne Paragraf omhandlede Forhold ere ogsaa ved den nugældende Lovgivning belagte med Straf, jfr. Forordning 29de Oktober 1794 §§ 22 og 45, med Undtagelse af det sidstnævnte Forhold, som imidlertid, naar Forbudet mod at tvære Husdyr paa Andenmands Jord ikke i væsentlig Grad skal blive omgaaet, synes med Nødvendighed at maatte erklæres for strafbart.

Til § 9.

Forsættlig at aabne for Andenmands Jord eller lukket Mark indespærrede Husdyr er vel ikke for Tiden udtrykkelig betegnet som strafbart, men Forholdet vil dog formentlig som fuldkommen analogift med det andet i Paragrafen nævnte Forhold, for hvilket Straf er foreskrevet i Forordning 29de Oktober 1794 § 45, allerede nu kunne belægges med Straf.

Til § 10.

De her foreslaaede Bestemmelser sigte til at fremme den hurtige Afgjørelse af Erstatningspørgsmaalet, der efter Forholdets Beskaffenhed vil være i alle Parters Interesse, ligesom der ved Reglen i § 12 om privat Politretsbehandling er sørget for en lidet bekostelig Afgjørelse af bemeldte Spørgsmaal, forsaavidt det som en selvstændig Sag indbringes for Domstolene.

Til § 11.

I Eghed med hvad der for Tiden er Tilfældet, er det her paalagt saavel Politiet som Veibestyrelsen at haandhæve Freden paa de offentlige Veie. Da det er i enhver Veifarers egen Interesse i saa Henseende at komme det Offentlige til Hjælp, maa det formentlig erkendes for naturligt, at der tillige indrømmes ham en Ret til at optage Dyr paa Veiene i de samme Tilfælde, i hvilke Dptagelsen er gjort Politiet og Veibestyrelsen til Pligt.

Efter den gjældende Lovgivning kunne Hunde og Fjerkræ ikke optages paa Veiene, og man har troet i saa Henseende at burde lade

det forblive ved det Bestaaende, idet løsgaaende Fjerkræ ikke i nogen synderlig Grad vil kunne genere Færdslen eller beskædig Veien, og det, om det Samme end ikke kan siges om Hundene, dog formentlig maa erkendes, at Mlemperne ved disses Dnistreisen paa Veiene ikke staa i noget Forhold til de Mlemper, som en Udvidelse af Paabudet om Dptagelse til Hunde vilde medføre for disses Giere. Derimod gaar Forflaget iøvrigt noget videre i at tillade Dptagelse af Husdyr, der lade sig finde paa offentlige Veie, end den gjældende Lovgivning, jfr. Forordning 13de December 1793 § 85. Denne maa nemlig antages ikkun at foreskrive Dptagelse af Kreaturer, der gaa løse uden Bevogtning paa Veien eller ere tværede paa Veien eller i dens Grøfter. Men ligesom det turde være en Selvsølge, at ogsaa Kreaturer, der ere tværede saa nær ved Veien, at de kunne naa ind paa denne, bør optages, naar de antræffes paa Veien, saaledes maa det ogsaa anses hensigtsmæssigt, at dette foreskrives med Hensyn til Kreaturer, som uden Nødvendighed findes paa en indgrøftet Veis Døsseringer eller i dens Grøfter, om de end ere under Bevogtning, hvorved man navnlig har haft et Forhold for Die, over hvilket der fra flere Sider er ført stærke Klager, at nemlig Folk lade deres Kreaturer græsse løse paa Veien under Bevogtning, hvilket er en Uorden, som bør kunne forhindres, men mod hvilken der nu ikke findes noget tilstrækkeligt Værn, idet, som bemærket, Kreaturerne ikke kunne optages, selv om Bogteren, hvad ofte er Tilfældet, er et Barn, og det i Lovgivningen ikkun er foreskrevet Straf for at tvære Kreaturer paa Veien.

Med Hensyn til Størrelsen af Dptagelsespengene, som for Tiden ere meget lave, og af Foderpengene, som ligeledes ere for lave, samt med Hensyn til Reglerne for, hvorledes der skal forholdes efter Dptagelsen, hvilke Regler for Tiden ere temmeligt ufuldstændige, har man henholdt sig til de angaaende Husdyr, der optages paa Andenmands Jord, givne Bestemmelser, saaledes at de optagne Dyr blive at aflevere til Sognefogden eller Aldermanden (i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne Politiet) og at de Dptageren paahvilende Pligter skulle varetages af disses medens Dptagelsespengene og